

Hugbirtingar á eini listarframsýning

Eitt frískt várloft

Eitt frískt várloft. Við eitt fært tú blaka av tær henda tunga, illsliga, dapra, váta og tvassuta vetrardagin. Hann er gloymdur. Sólin skínur og Listaskálin yðjur av lít-kæti.

Framsýningin hjá teimum trimum — Amariel, Olivuri og Torbjørn — er ikki bert hugtakandi, men livsjáttandi, ein játtan um skapan og dirvi hjá trim-um álvarsamt arbeiðandi listarmonnum.

Allir hava sligið nøvn síni fæst sum listarmenn — kanska serliga Amariel, sum hesar seinastu mán-

aðirnar hefur luttikið á stórar framsýningir í USA, og sum er tann elsti av teimum trimum — men henda framsýningin visir listarmenn við stórum talenti.

Nú er tað fyrstu ferð, at eg havi sæð eina stórri framsýning við málningum, tekningum og øðrum hjá Olivuri við Neyst, og festi meg kanska tí serliga við verk hansara. Málningarnir hjá honum eru næstan uttan undantak fullgjørdir. Tað tykist ikki, at hann er farin lætt um teir. Líkt er til, at stórt arbeiði liggur aftanfyri.

Torbjørn Olsen hefur gjørt málningar sínar tættari, hefur strammað teir upp. Teir eru ikki so leysir, sum teir hava verið, men kortini hefur hann í stórum og heilum varðveitt stíl.

Báðir tveir eru eftir mínum tykki stórir koloristar. Allar hesar smáu litnuansurnar skapa livandi, leikandi lættar og litfagar málningar.

Littónarnir leika uttan misljóð

Olivur er úr Klaksvík og flestu motivini eru úr Norðoyggjum og vísa tað sermerkt landslagið, bygdir og býlingar og virksemi har norðuri — út-róðarmenn. Serliga væl dámdi mær málningin av einum "motori" við bryggju. Útróðarmenn fáast við at fáa linustamparnar umborð. Tú fornemur hesa árlu morgunlætuna eftir at tað hefur regnað. Í baksýni siggja vit Haraldssund. Saltrákin stendur í nasarnar. Skal ikki taka aðrar fram, men málningarnir "Árnafjørður" og "Úr Gerðum" tóktist mær serliga fullgjørdir.

Olivur er musikalskur í sínum myndamáli. Penslin strýkur eftir lörifinum og skapar eina rytmu, eina livandi flátu, við gandakendari styrki. Hann fær eftir mínum tykki teir mongu littónarnar, í mongum kombinátionum, at leika saman uttan misljóð.

Umframt oljumálningarnar, ofta í kubistiskum sniði, hefur hann eisini nakrar tekningar, smærri kolasjur og onkran træscurð. Av hesum verkunum gav eg mær serliga far um lýsingina av einum eldri manni, í pastell og olju. Ein frálík lýsing av manni, sum fæst við okkurt handaligt. Og so fiskimennirnir í teimum gulu oljudansunum. Tú fært ein "lit-hvøkk", tá tú letur eygað reika eftir tekningum og við eitt hvøkkur tú við. Eisini ein frálík lýsing.

Olivur, sum er seinast í 20-unum, hefur gingið á kunstaakademíum í Keymannahavn. Síðan hefur hann gingið á listpedagogskúla og hefur undirvist í list. Hann býr í Danmark.

Beinraknar fólkalýsingar



Frálík lýsing av eldri manni. Olivur hefur málað

Torbjørn Olsen er úr Havn. Motivini eru eisini ofta hiðani, fleiri eru úr Hoyvík hesuferð, men fleiri málningar eru frá tíð hansara í Keypmannahavn.

Fólkalýsingarnar hugtøku meg. Barnið við teimum biðjandi eygunum er ein sonn perla. Herluf Olsen, sum øll havnarfólk kenna, er eisini beint raktur. Tað er sum at mæta honum — við tí eyðkenda andlitsbráðnum. Málningarnar av Palla From og Olivuri við Neyst eru eisini góðir eins og tann stóra sjálvsmyndin. Myndin av folkið "Í annandagslag"...ja, tú kennir lagið aftur og hefur hug at rista við høvðið og akslum...ein skjálvti fer ígjøgnum teg.

Myndirnar av landsløgum og býarportum í Havn standa ikki aftanfyri. Stuttligar — og sjáld-samar — eru eisini myndirnar av toynum á snóri. Myndin "Morgunsól á Lützenstrøð", við tí frálíka skuggaspælinum, er góð.

Torbjørn Olsen hefur gingið á Glyptotekinum.

Hann hefur søkt um at koma inn á listaháskúlan, men er tað ikki blivið til tað.

Tekningarnar eru ljósari og lættari

Amariel Norðoy hefur bæði málningar og tekningar á framsýningini. Stílin í málningunum kenna vit aftur. Ofta hava vit sæð málningar hjá honum við dökkum landsløgum, sett upp móti ljósari luft ella roðandi himli. Og tað siggja vit eisini hesuferð, men kontrastirnar eru ikki so stórir. Málningarnir eru heldur dökkari, men í støðum hómast tann vónfulla ljósglæman.

Teir nýggjastu málningarnir hefur Amariel gjørt síðan hann kom til Føroya fyrri stuttum. Tað illsliga veðrið hefur ikki ávirkað hann sort. Hugsi um málningin, har Nøls-oyggjin er í baksýni, meðan hav, himmal og jørð alt er í einum.

Amariel er ein av teimum fáu føroysku listarmonnum, sum

hefur gjørt steinprent, litografi. A framsýningini hefur hann eisini tvey nýggj.

Umframt hesi hefur hann eisini nakrar tekningar. Leysligar littekningar og nakrar kolasjur. Fleiri av teimum eru heilt góðar eftir mínum tykki. Tær vikja nógv frá málningunum. Er tað lættari og ljósari.

Amariel er norðingur, sættaður úr Mikladali, upp-vaksin í Klaksvík og býr niðri. Motivini í málningum hansara eru eisini oftast úr Norðoyggjum.

Framsýningin visir kanska ikki nakað nýtt, nakað ótráðionella nýskapan, í sjálvum sær. Men hon visir skapandi listarmenn — í menning eftir mínum tykki. Etlí mæst at vitja hana aftur í vikuskiftinum. Framsýningin er opin í dag og í morgin frá kl. trý til átta.

jóhann



Herluf, vit kenna andlitsbráði. Torbjørn hefur málað



Amariel hefur fleiri tekningar fíri

— úr Oynda-